

Ohlasy účastníků bohoslužeb ve skalách na Vyhlídkách – 5.7. 2014:

Luboš Skopec (místokurátor evangelického sboru ve Mšeně): „Bohoslužby ve skalách měly zvláštní, neobvyklou atmosféru. Připomínaly sepětí člověka s přírodou, se vším Božím stvořením. V předvečer Husova výročí měly bohoslužby pod širým nebem i další aspekt - navazovaly na shromáždění našich předků, kteří se v dobách náboženské netolerance také scházeli mimo kostelní budovy.“

Luboš Martínek (horolezec, předseda Lezeckého klubu ve Mšeně): „Je to dobrá myšlenka. Mně se to líbilo. Všichni mí kamarádi horolezci to hodnotili dobře. Působilo to dobře. S výhledem na okolní kopce to dobře zapadlo. Dobře vybrané místo“

Michal Vidner (člen evangelického sboru ve Mšeně): vydařená akce - dobrý nápad, připadl mi trochu zdouhavý závěr po kázání. Opakování si představit dovedu.

Drahomíra Vidnerová (členka evangelického sboru ve Mšeně): „Bohoslužby ve skalách byly zajímavé. Kazatel má zvučný hlas, takže bylo dobře slyšet. Plastiky mám ráda, pouštím si je. Mejla Hlavsa je můj oblíbenec. Bylo by fajn mít zase někdy v přírodě bohoslužby, byla by to příjemná změna.“

Milan Urban (horolezec): „Z kazatelových úst vycházely slova, kterým jsem rozuměl a byla pravdivá. Nabyl jsem i dojmu, že pravda a svoboda je jeho životní filosofií - viz tričko s tibetským projevem pod rouchem a činy z dob totality. A do toho Hus s Hutkou, Plastici a Velikonoční pašije, a mezi tím modlitby a společné písně, a zase Hradišťan a čtení z bible, a všude okolo příroda a nebe nad hlavami, asi padesáti lidí. A Bůh tak blizoučko a všichni na jedné lodi-nebo vlastně skále..... Já osobně kostely moc nenavštěvuji, nacházím Pána v přírodě a modlím se o samotě. Vůbec nerozlišuji církve a náboženství, protože těch několik cest vede stejně k jednomu jedinému - našemu Bohu.... S kazatelem Michalem Šimkem, bych si uměl představit i mši v kostele, protože má otevřené srdce pro všechny lidi bez rozdílu vyznání. To ho posouvá mezi ty duchovní, kteří jednou budou stát u sjednocení a smíření všech náboženství na světě....“

Ivana a Otto Vokálovi (manželé – učitelka a krizový manažer): „Bohoslužba se moc povedla. Kázání se krásně propojilo se zemí a povětrím, hudba zbytečně neřvala a všechno do sebe zapadlo přiměřeným dílem. Odnesli jsme si hřejivý pocit doteku s něčím, co tu ještě nebylo a něčím přece tak samozřejmým. Konání podobných bohoslužeb v budoucnu je hezký nápad, je třeba s ním šetřit, aby se nevytratilo kouzlo. Bude-li odezva kladná i od starších lidí, kteří se hůř pohybují, možná by stálo zato zvážit o něco dostupnější místo.“

Dovětek Otty Vokála: „Měl jsem problém s fotografováním, protože jsem se pořád zaposlouchával.“

Jiří Hnilica (horolezec): „Netradiční pojetí realizace bohoslužby v nádherném prostředí přírody v blízkosti Romanova a těsná vazba na horolezecké aktivity umožnily, že o citované akci jsem se dozvěděl v dostatečném předstihu a mohl se akce zúčastnit. Vlastní kázání mělo výbornou a promyšlenou strukturu a kromě poučení ve formě připomenutí významu věrozvěstů Cyrila a Metoděje a Mistra Jana Husa v našich dějinách, přineslo i zdůraznění jednoho z důležitých aspektů, který významně ovlivňoval a ovlivňuje dějiny lidstva – vzájemná tolerance, nutnost všeobecné diskuze a respektování názorů ostatních. Bohoslužby

se zúčastnilo překvapivě hodně lidí, odhadem cca 50, všech věkových kategorií. Věřím, že obdobné akce budou následovat i v budoucnosti. Příští rok je rokem 600-tého výročí upálení Mistra Jana Husa a to je určitě dostačující motivace.“

Jiří Pavelka (rodák ze Mšena, člen evangelického sboru v Praze – Nuslích): „Když jsem se dozvěděl, že mají být na Vyhlídkách bohoslužby, tak jsem si pomyslel, že je to trochu netradiční místo pro připomínku červencových svátků Cyrila a Metoděje a mistra Jana Husa. Ale proč ne, můžeme být na krásném místě v lese - ostatně čeští bratři se také scházeli ve skalách, i když okolnosti k tomu byly tenkrát zcela jiné. Když jsem pak ale ještě slyšel, že kazatel předtím vystoupá horolezeckým způsobem na Vyhlídkovou věž, měl jsem trochu pochybnosti o tom, jak budou bohoslužby probíhat. Nebude to trochu fraška, nebo snad ne tragedie - pád faráře do propasti! Kupodivu, díky Bohu, se nic takového nekonalo. Bohoslužby proběhly důstojně - když jsem kazatele tam na té skále viděl samotného, vzdáleného okolnímu "dav", evokovalo to ve mně představu, jak Ježíš musel na břehu moře vstoupit do člunu, aby ho dav neumačkal, když kázal v podobenstvích. Naše účast byla docela pěkná, i když dav to zrovna nebyl, snad za rok, když si budeme připomínat 600. výročí statečné smrti mistra Jana Husa - třeba bude plné náměstí. Díky, rád budu na tyto bohoslužby ve skalách vzpomínat.

Venuše Svobodová (členka evangelického sboru ve Mšeně): „S podnětem bratra Petra Pavelky uskutečnit bohoslužby v přírodě staršovstvo souhlasilo. Bratr farář vzal úkol zodpovědně. Počasí se vydařilo a bohoslužby, díky bratru, faráři byly pojaty velmi zajímavě a poutavě. Scenérie okolí a pohled do romantického kraje spolu s vytříbeným kázáním zanechaly ve všech posluchačích hluboký dojem. Souznění s přírodou by mohlo být opakováno, krásných míst je ve Mšeně hodně a bratr farář Michal Šimek je vstřícný k neotřelým námětům.

Petr Pavelka (autor myšlenky na uspořádání bohoslužeb ve skalách, horolezec a člen evangelického sboru ve Mšeně): „Věřím, že kdo tu s námi byl, si odnesl hluboký zážitek z kázání pod modrou oblohou v zelené kraji s pískovcovými skalami... Vím, že ten zážitek hluboko zakořenil v mém srdci... Vše bylo doprovázeno hudbou na CD, která navodila atmosféru, že celý kraj oněměl., snad i ti ptáci přestali na chvíli zpívat a vše se dívalo na člověka v černém taláru, jak pod modrou oblohou vystihl podstatu a smysl života... Boží přítomnost. Snad i to letadlo, co nad námi přeletělo, mi připadalo, jako by nás shora z tisíce metrů zdravilo...“

Josef Vokolek (člen evangelického sboru ve Mšeně): „Bylo to zase něco jiného, pod širým nebem. Počasí se vydařilo. Bylo tam víc lidí než chodí na bohoslužby do kostela ve Mšeně. Dřív než byly kostely, lidé se také scházeli v přírodě. I Mistr Jan Hus kázal v přírodě.

Jan Kozlík (kurátor evangelického sboru ve Mšeně): „Přišlo tam víc lidí než normálně do kostela. Přišli lidé, kteří jinak do kostela nechodí. To je samozřejmě dobře.“

Lydie Pavelková (členka evangelického sboru ve Mšeně): „V té krásné přírodě obklopené skalami a pod blankytnou oblohou jsme mohli zpěvem a modlitbou vyjádřit díky za vše, co nám Hospodin milostivě dává a prožili jsme procítěnou bohoslužbu bratra faráře Šimka. Všichni zúčastnění snad více než v kamenném kostele, v té darované nádheře si uvědomili, zač máme Pánu Bohu děkovat.. Byl to opravdu překrásný a hodnotný zážitek, kterému jsme byli všichni vděční. Z úst zúčastněných byla pak vyslovena prosba, aby něco podobného bylo ještě někdy zopakováno.“

Alena Oupická (instruktorka lezení na umělé stěně TJ Sokol Mšeno): „Nápad úžasný. Přišlo hodně lidí. Dobrá atmosféra. Nádherná otevřená krajina, ke které šla krásně slova. Bylo to moc pěkné.“

Jitka Šálená (rodačka ze Mšena): „Byla to neuvěřitelná náhoda – kdysi můj věřící tatínek mi říkal, že když nemohu do kostela, mám chodit do přírody a zpovídat se Bohu tam, že je to Chrám Boží. A teď ta možnost přišla – mše ve skalách. Byla jsem ráda, že se odvážíla cesty i má maminka, která nedávno oslavila své 85. narozeniny. Mše nad údolím Kokořinska zněla do kraje, pan farář kázal v taláru na samostatné skále a všude okolo něj hloubka. Pokud budeme mít možnost jít znovu, určitě půjdeme Zněla hudba několika žánrů, evangelický farář p. Šimek mluvil moudře, lidé a krajina přijímali jeho moudrá slova. A tak tento Chrám Boží spojoval lidi katolíky i evangelíky.“

Petr Heřman (bývalý horolezec, vydavatel Hesel Jednoty bratrské, člen Ochranského sboru v Praze) – „Právě jsme se chystali na týdenní „pracovní dovolenou“ do našeho lesa v Podkrkonoší a tak jsme to z Prahy na určené místo v 15 hodin jen těžko stíhali. Cestou ke skalám k nám už zdáli doléhal zpěv a na „místo činu“ jsme dorazili až ve chvíli, kdy už bratr farář začal své „kázání na hoře“. Ale spíš než na evangelijní text to vzal z gruntu, od Genese, od všeho stvoření. Trochu jsem se bál, aby to kázání brzo neskončilo, když už jsme sem vážili takovou zběsilou cestu a přišli jsme pozdě. Ale moje obavy se brzo rozplynuly – kázání skutečně brzo neskončilo. Být to v kostele, možná bychom už poposedávali na lavicích, ale tady na borůvčí mezi borovicemi ten čas ubíhal daleko volněji a klidněji. Nebylo kam spěchat, a ta „výtvarná výzdoba“ - když se člověk rozhlížel po přírodě mezi skalami, byla daleko působivější než v každém jiném kostele – tedy se člověk při kázání nemohl nudit, ani kdyby chtěl. A navíc, když ta slova kázání hovořila právě o tom, co naše oči mohly vidět a co naše srdce mohla cítit.“

Marie Nováková (členka římskokatolické farnosti ve Mšeně): „Byla jsem spokojena. Byla jsem ráda, že jsem šla. Bylo to pěkné. Modlitba v přírodě člověka více pohltila. Lidé se na bohoslužbu více soustředili. Bylo to poprvé a mělo by se to opakovat.“

Jan Švec (člen evangelického sboru ve Mšeně): „Evangelické bohoslužby ve skalách byl nový nápad pana faráře. Sborové setkání tak dostalo nový rozměr. Při kázání a nebo zpěvu byla možnost ještě vnímat šum lesa a zpěv ptactva. Vše se tak příjemně doplňovalo. Dle mého názoru, povedený počin. Pouze bych pro příště netrval na tom, aby kazatel stál na jedné z pískovcových věží. Bylo to působivé, ale možná trochu nebezpečné.“